

Arrest

nr. 41 653 van 16 april 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 30 januari 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 december 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 16 maart 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 april 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, haar advocaat V. LETEN en haar voogd E. REVIERS, en van attaché P. VAN COSTENOBLE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 30 januari 2009 en heeft zich dezelfde dag vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 18 maart 2009 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 5 oktober 2009 en 10 december 2009.

1.3. Op 24 december 2009 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 28 december 2009 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart Irakees te zijn van Koerdische origine. U zou een soennitische moslim zijn afkomstig van het dorp Talmarak. U zou één jaar naar school zijn gegaan. Nadien zou u uw vader hebben geholpen bij het hoeden van de schapen. Op een dag zou u zijn benaderd door terroristen. Ze zouden u hebben gevraagd een tas met explosieven achter te laten bij de militaire basis als u daar passeerde met uw schapen. De terroristen zouden u geld hebben gegeven. Een paar dagen later, toen uw vader de schapen aan het hoeden was, zou een deel van de terroristen naar u hebben gevraagd. Een ander deel van de terroristen zou zijn gearresteerd en ze zouden u ervan verdenken hen te hebben aangegeven. Daarop zou u Irak hebben verlaten. Op 30/01/2009 zou u in België zijn aangekomen waar u dezelfde dag asiel aanvraagde.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten voor: uw identiteitskaart, een kopie van de identiteitskaarten van uw vader en uw moeder, een kopie van het nationaliteitsbewijs van uw vader, een kopie van een attest van woonst en een kopie van een voedselrantsoenkaart.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat er in uw hoofde sprake zou zijn van systematische en persoonsgerichte vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Er dient te worden vastgesteld dat er zeer ernstige twijfels zijn gerezen over de geloofwaardigheid van uw beweerde afkomst uit Talmarak. Rekening houdend met uw jonge leeftijd en beperkte scholingsgraad, dient er te worden opgemerkt dat u onvoldoende kunt antwoorden op essentiële kennisvragen, waardoor er ernstige twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van uw beweerde afkomst uit Talmarak.

Zo kunt u uw dorp wel situeren, namelijk op de snelweg van Mosul naar Rabeaa (CGVS, 10/12/09, p. 4), tussen de dorpen Faqirouk en Abuweni (CGVS, 10/12/09, p. 6). Talmarak zou aan de andere kant van de snelweg liggen dan Faqirouk (CGVS, 10/12/09, p. 4). U kunt dorpen uit de omgeving opsommen, maar u slaagt er niet in die dorpen ook correct te situeren. Zo hebt u verklaard dat Faqirouk en Talmarak elk aan de andere kant van de snelweg, tussen Mosul en Rabeaa, liggen (CGVS, 10/12/09, p. 4). Talmus zou, net als Faqirouk, aan de andere kant van de snelweg liggen dan Talmarak (CGVS, 10/12/09, p. 4). Talmus en Faqirouk liggen, volgens u, dus aan dezelfde kant van de autosnelweg. Dit klopt niet met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Faqirouk en Talmus liggen elk aan de andere kant van de autosnelweg van Mosul naar Rabeaa. Van iemand die beweert dat hij in Talmus producten van de schapen ging verkopen (CGVS, 10/12/09, p. 4), mag toch worden verwacht dat hij dat dorp correct kan situeren t.o.v. de snelweg die door zijn dorp liep. Het feit dat u dit niet kan, doet in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Talmarak.

Ook over de situering van Zummar, een stad waarvan u beweert dat u er geregeld naartoe gaat, maakt u enkele zware fouten die de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst ernstig in het gedrang brengen. Zo hebt u ook, tijdens beide gehoren, verklaard dat Zummar op slechts 15 minuten met de ezel van Talmarak is gelegen (CGVS, 06/10/09, p. 8, p. CGVS, 10/12/09, p. 5). Dit klopt absoluut niet met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Als Talmarak op de weg van Rabeaa naar Mosul ligt tussen Faqirouk en Abuweni, dan ligt Talmarak, in vogelvlucht, op ongeveer 25 km van Zummar. Het is onmogelijk dat u met een ezel een afstand van 25 km op 15 minuten kunt afleggen. U hebt nochtans verklaard dat u elke week naar Zummar naar de moskee ging en ook regelmatig om boodschappen te doen (CGVS, 06/10/09, p. 3, p. 8). Dat u beweert dat Zummar op 15 minuten met de ezel van Talmarak is gelegen, is dan ook zeer bevreemdend. Verder beweerde u dat Ain Zala op 30 tot 35 minuten met de auto van Talmarak is gelegen (CGVS, 10/12/09, p. 6). Ain Zala ligt, volgens u, verder van Talmarak dan Zummar. U beweert dat Ain Zala nog voorbij Zummar ligt (CGVS, 10/12/09, p. 6-7). Dit klopt evenmin met de informatie van het Commissariaat-generaal. Ain Zala ligt tussen Talmarak en Zummar. Ain Zala ligt dicht bij Talmarak dan Zummar. Voor iemand die elke week van Talmarak naar Zummar ging, is het onaanvaardbaar dat hij Ain Zala achter Zummar situeert ten opzicht van Talmarak, terwijl Ain Zala tussen Talmarak en Zummar ligt.

Ook de Dam van Mosul, een gekende en belangrijke locatie in de regio, situeert u verkeerd ten opzicht van Talmarak. U beweert dat de Mosul Dam, ten opzichte van de autosnelweg van Mosul naar Rabeaa, in de richting van Talafar ligt (CGVS, 06/10/09, p. 15, tekening bij het gehoor van 06/10/09). Dit klopt niet met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. De Mosul Dam ligt aan de andere kant van de snelweg, richting Zummar. Van iemand die beweert dat hij de Mosul Dam kon zien liggen van zijn dorp (CGVS, 06/10/09, p. 15), mag toch worden verwacht dat hij weet in welke richting de Mosul Dam ligt ten opzicht van zijn dorp.

Het feit dat u dergelijke hierboven vermelde foutieve informatie geeft over uw regio van herkomst, laat weinig ruimte geloof te hechten aan uw beweerde herkomst. Een loutere opsomming van dorpen in uw omgeving, is onvoldoende overtuigend om uw beweerde afkomst te staven. Er mag van u worden verwacht dat u die dorpen ook correct kunt situeren. U hebt immers verklaard dat u regelmatig naar andere dorpen ging (CGVS, 06/10/09, p. 5, p. 25). Nog volgens uw verklaringen, ging u elke week naar Zummar (CGVS, 06/10/09, p. 3) en ging u naar verschillende dorpen om producten van de schapen te verkopen (CGVS, 10/12/09, p. 4).

Verder weet u niet in welke provincie Talmarak ligt. U beweert dat Talmarak niet bij een provincie behoort maar bij een streek, namelijk Zummar (CGVS, 06/10/09, p. 4). U verklaart bovendien expliciet dat Talmarak niet in de provincie Mosul ligt (CGVS, 06/10/09, p. 5). Volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, ligt Zummar, de streek waartoe Talmarak volgens u behoort, wel degelijk in de provincie Mosul of Nineva. De indeling in provincies is in Irak alom gekend. Het feit dat u niet zou kunnen aangeven tot welke provincie uw dorp behoort is op zich al zeer ongeloofwaardig. Dat u als inwoner van Talmarak dan nog eens beweert dat Talmarak niet tot de provincie Mosul behoort, is des te meer bevreemdend.

U weet evenmin waar Dohuk ligt (CGVS, 06/10/09, p. 10). U weet niet eens of Dohuk in Centraal-Irak of in Noord-Irak ligt (CGVS, 06/10/09, p. 10, p. 11). Dohuk is nochtans de provincie van Noord-Irak die aan Zummar grenst en de stad Dohuk, een zeer belangrijke stad in de regio, ligt niet ver van Zummar. Dat u dat niet weet, is zeer bevreemdend. Uw onwetendheid over de grens tussen Noord en Centraal-Irak doet twijfels rijzen over uw beweerde afkomst uit de grensregio tussen beide gebieden.

Ook weet u niet of er een checkpoint is in Kaske (CGVS, 06/10/09, p. 12). Kaske is nochtans een zeer gekend op de weg van Mosul naar Rabeaa richting Mosul. Het is bevreemdend dat u dit checkpoint niet kent. Uw dorp ligt, volgens u, immers ook op de weg van Rabeaa naar Mosul (CGVS, 10/12/09, p. 4). U kunt Kaske wel situeren op de weg van Rabeaa naar Mosul (CGVS, 10/12/09, p. 4), maar u weet of er een checkpoint is (CGVS, 06/10/09, p. 12). Het is zeer opmerkelijk dat u die beweert gans zijn leven in Talmarak te hebben gewoond, het checkpoint van Kaske niet kent.

Verder kunt u geen namen geven van Koerdische politieke partijen in Talmarak of Zummar (CGVS, 06/10/09, p. 18). Zelfs van een ongeschoolde minderjarige Koerd die in de door de Koerdische Regering betwiste gebieden woont, mag toch worden verwacht dat hij namen kent van Koerdische politieke partijen. Deze spelen, in het licht van de betwisting van het gebied, immers een belangrijke rol in uw regio.

Het is ook opmerkelijk dat u een uitermate vaag antwoord geeft op de vraag naar de aanwezigheid van terroristische groeperingen in Talmarak en Zummar. U kunt enkel zeggen dat u hoorde over Jaish al Mujahedien. U denkt dat dit de grootste groep is van Irak (CGVS, 06/10/09, p. 18). U kunt echter niet aangeven of dit een soennitische of een sjiietische groep is (CGVS, 06/10/09, p. 18). Op de vraag of u nog andere groepen kent, antwoordt u dat u het niet weet (CGVS, 06/10/09, p. 18). Voor iemand die gans zijn leven in Talmarak heeft gewoond en die beweert uit Irak te zijn gevlucht door terroristen (CGVS, 06/10/09, p. 29), mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij op z'n minst enkele namen kan geven van terroristische groepen die actief zijn in zijn regio.

Ten slotte dient er te worden opgemerkt dat u niet kunt aangeven wanneer de grote vakantie valt in Centraal-Irak. U beweert dat het grote vakantie is van maand 6 of maand 7, dus van juni of juli tot maand 4 of 5, dus april of mei. Over de duur van de vakantie zegt u alleen dat het heel lang is (CGVS, 06/10/09, p. 23). Dat wil zeggen dat, volgens u, de school ongeveer 10 maanden gesloten is. Dit klopt helemaal niet met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Er mag van u redelijkerwijs worden verwacht dat u toch iets accurater kan aangeven wanneer de grote vakantie valt in Centraal-Irak, ook al ging u zelf niet naar school. Uw broer en zus gaan volgens uw verklaringen immers wel naar school in Talmarak (CGVS, 06/10/09, p. 21). Er mag van u dan ook worden verwacht dat u beter kan aangeven in welke periode ze grote vakantie hebben en in welke periode ze naar school moeten. Ze woonden immers bij u in hetzelfde huis (CGVS, 06/10/09, p. 5, p. 21).

Verder dient er te worden opgemerkt dat u weigert Arabisch te spreken (CGVS, 10/12/09, p. 11, p. 13-14). Hoewel u heeft verklaard dat elke Irakees Arabisch kent en dat u met de terroristen een gesprek in het Arabisch hebt gevoerd (CGVS, 10/12/09, p. 10-11), weigert u pertinent in het Arabisch uit te leggen wat u met die terroristen zou hebben besproken. Dergelijk gebrek aan medewerking, doet twijfels rijzen over uw kennis van het Arabisch en overtuigt allerminst van uw herkomst uit Centraal-Irak alwaar de officiële taal het Arabisch is.

Bovenstaande vaststellingen laten niet toe geloof te hechten aan uw beweerde afkomst uit Talmarak. Er dient bovendien te worden opgemerkt dat u zich op ernstige wijze tegenspreekt over het moment waarop u Talmarak zou hebben verlaten om naar Europa te komen. Aanvankelijk beweerde u uitdrukkelijk dat u Talmarak had verlaten op 09/01/2009 en dat u voordien nooit in het buitenland of in Europa was geweest (CGVS, 06/10/09, p. 5, p. 6). Deze verklaring is tegenstrijdig met de vaststelling dat uw vingerafdrukken zijn genomen in Griekenland op 21/12/2008. Wanneer u hiermee

wordt geconfronteerd, verandert u uw verhaal en zegt u dat u Irak twee keer hebt verlaten en dat u één keer bent teruggestuurd (CGVS, 06/10/09, p. 7). U zou Irak een eerste keer hebben verlaten in december 2008, u zou zijn teruggestuurd in januari 2009 en in januari 2009 terug uit Irak vertrokken (CGVS, 06/10/09, p. 7). U beweert dat u op 09/12/2008 Irak hebt verlaten maar uw problemen zouden wel pas zijn begonnen op 30/12/2008 (CGVS, 06/10/09, p. 6, p. 29, p. 31). U hebt uitdrukkelijk verklaard dat u op 30/12/2008 voor de eerste keer bent benaderd door terroristen en dat u voordien nooit benaderd bent geweest om iets voor hen te doen (CGVS, 06/10/09, p. 29). Dit klopt helemaal niet met uw verklaring als zou u Irak hebben verlaten op 09/12/09 en uw bewering dat u op 30/12/2008 in een gevangenis zat buiten Irak (CGVS, 06/10/09, p. 28). Dergelijke vergaande tegenstrijdigheden over uw vertrek uit Irak, ondermijnen verder op ernstige wijze uw algehele geloofwaardigheid en de oprechtheid van uw asielaanvraag.

Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde afkomst uit Talmarak, kan er ook geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat zich daar zou hebben afgespeeld. De vluchtelingenstatus kan u dan ook niet worden toegekend. De ongeloofwaardigheid van uw beweerde afkomst uit Talmarak, laat evenmin toe een correct beeld te vormen van uw werkelijke verblijfplaatsen door de jaren heen en uw verblijfsstatus in derde landen. Bijgevolg is het niet mogelijk in te schatten of er in uw hoofde sprake is van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Ook de status van subsidiaire bescherming kan u dus niet worden toegekend. De documenten die u voorlegt, zijn niet in staat bovenstaande appreciatie om te buigen. Het voorleggen van documenten dient immers gepaard te gaan met geloofwaardige verklaringen, hetgeen hier, zoals hierboven is aangetoond, geenszins het geval is. In verband met uw identiteitskaart dient te worden opgemerkt, dat hoewel ze als authentiek is bevonden door de Federale Politie, slechts een zeer beperkte bewijswaarde heeft aangezien volgens onze informatie, Irakese identiteitsdocumenten, op zeer eenvoudige wijze illegaal zijn te verkrijgen. Bovendien kan uit de foto op de identiteitskaart niet worden opgemaakt dat u de persoon op de foto bent. De overige documenten die u voorlegt zijn kopies waarvan de authenticiteit niet kan nagegaan worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In zijn verzoekschrift voert verzoeker aan dat hij zich niet akkoord kan verklaren met de zienswijze van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en bevestigt hij benaderd te zijn geworden door terroristen die hem vroegen een tas met explosieven achter te laten bij een militaire basis. Verzoeker besluit dat het dan ook duidelijk is dat zijn leven wel degelijk in gevaar is gelet op zijn politieke overtuiging.

In een tweede onderdeel betoogt verzoeker dat hij gedurende beide interviews zeer gedetailleerde informatie kon verstrekken over zijn geboortestreek en wijst hij erop dat de identiteitskaart die hij indiende na onderzoek door de Federale Politie authentiek werd bevonden, zodat er geen twijfel kan bestaan over het feit dat verzoeker afkomstig is van Talmarak.

2.2. Waar verzoeker in het verzoekschrift beweert dat zijn leven wel degelijk in gevaar is gelet op zijn politieke overtuiging, wijst de Raad erop dat dit verweer geenszins aansluit bij het door verzoeker tijdens de gehoren aangehaalde vluchtrelaas. Verzoeker beweerde immers dat hij benaderd werd door terroristen die hem gevraagd hadden een tas met explosieven achter te laten bij de militaire basis die hij passeerde, hetgeen hij weigerde, en dat hij vluchtte nadat een deel van de terroristen naar hem vroegen en een andere deel van de terroristen gearresteerd werd. Verzoeker gaat eraan voorbij dat aan zijn relaas geen enkel geloof kan worden gehecht omdat hij zijn afkomst uit Talmarak niet aannemelijk heeft gemaakt, gelet op de vaststelling dat hij onvoldoende kon antwoorden op essentiële kennisvragen, zoals gedetailleerd werd uiteengezet in de bestreden beslissing, hij pertinent weigert Arabisch te spreken en dit gebrek aan medewerking twijfels doet rijzen over zijn kennis van het Arabisch, de officiële taal in Centraal-Irak, hij zich tegensprekt over het moment waarop hij Talmarak zou hebben verlaten om naar Europa te komen vermits zijn vingerafdrukken zijn genomen in Griekenland op 21/12/2008, in verband met zijn identiteitskaart opgemerkt dient te worden dat, hoewel dit een authentiek document is, er

slechts een zeer beperkte bewijswaarde kan worden toegekend aan dit document omdat Iraakse identiteitsdocumenten op zeer eenvoudige wijze illegaal te verkrijgen zijn, zoals blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, en bovendien uit de foto op de identiteitskaart niet kan worden opgemaakt dat verzoeker de persoon is op de foto, en de overige documenten die hij voorlegt slechts kopieën zijn waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan.

Verzoekers blote bewering dat hij wel zeer gedetailleerde informatie kon verstrekken over zijn geboortestreek tijdens de twee gehoren vindt geen steun in het administratief dossier zoals blijkt uit de gedetailleerde toelichting in de bestreden beslissing. Waar verzoeker betoogt dat hij zijn identiteitskaart heeft voorgelegd, wijst de Raad erop dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing duidelijk aangeeft waarom aan dit document geen bewijswaarde kan worden toegekend, een motivering die door verzoeker niet wordt ontkracht. Tot slot wijst de Raad erop dat verzoeker geen verklaring geeft voor zijn gebrek aan medewerking teneinde aan te tonen dat hij wel Arabisch spreekt, hij evenmin weerlegt tegenstrijdige verklaringen te hebben afgelegd over het moment waarop hij uit Talmarak zou zijn vertrokken, en hij evenmin ontkracht dat het niet mogelijk is in te schatten of er in zijn hoofde sprake is van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

2.3. Aangezien in de bestreden beslissing ernstige gebreken in de verklaringen van verzoeker worden aangehaald en geen van de motieven wordt weerlegd, schragen de gezamenlijke motieven de bestreden beslissing. Immers, de bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.4. In acht genomen wat vooraf gaat, is de Raad van oordeel dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Er worden geen gegeronde middelen aangevoerd. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien april tweeduizend en tien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS